

Vztah Boha k nám a nás k Bohu

Přivítání, cca 8 min

Sejdeme se, 5 minut si můžeme povídat, přivítat se, každý si najde své místo, naváže se přátelská atmosféra, nachystají se všechny věci (např. svíce).

Modlitba, 20 min

Modlitbu začneme písní „Tobě patří chvála“ a následným tichem, ztišením se, abychom se mohli soustředit. Poté se pomodlíme k Duchu svatému, aby mezi nás sestoupil. Následují chvály a díky. Poděkujeme za naše společenství, všechny jeho členy, za možnost se scházet,... Pak mohou své díky a chvály přidat všichni ostatní. Dále prosby, každý opět může říci svou vlastní prosbu. Pomodlíme se desátek růžence, zazpíváme píseň „Dáváš mi lásku vzácnou“ a přečteme si Žalm 63.

Úvod do dnešního společenství, 2 min

Přiblížíme si dnešní téma a řekneme si, co vše dnes proběhne.

Hra, 7 min

Určitá osoba zavolá „Lidé k lidem!“. Na tento pokyn hráči vytvoří dvojice, osoba, která zůstala sama je vyvolávačem. Vyvolávač zavolá dvě části těla, kterými se hráči musí vzájemně dotknout. Zavolá např. „loktem k rameni“, partneři se musí dotýkat jedním ze svých loktů ramene svého protějšku. Vyvolávač pak volá další části, které musí být přidány k současným pozicím hráčů. Pokud se některý pár rozpadl, vyvolávač zakřičí znovu „Lidé k lidem“ a celá hra se opakuje, ovšem bez vypadlého páru. Vyhrává dvojice, která vydrží do konce.

Katecheze na dané téma, 10 min

Zestručněný obsah: Vztah Boha k nám je neměnný. Miluje nás a jeho pomocná ruka je k nám vždy natažená. Tak jako ve hře, kterou jsme hráli. Když vyvolávač řekne „koleno ke kolenu“, záleží na nás, jestli dáme naše koleno k Jeho kolenu. Bůh chce, abychom ho také milovali, a stále se nám nabízí.

Je tedy jen na nás, jak budeme k Bohu přistupovat a zda se budeme snažit z naší strany vztah zlepšovat. Přátelství s Bohem znamená jednotu s ním, díky tomu pak dokážeme poznávat jeho vůli. Tak jako kamarádi. Když jejich kamarádství žije, tráví spolu čas, dokážou spolu probírat

i vážnější témata, atd., vzájemně se postupem času lépe a lépe poznávají. Boha můžeme lépe poznávat stejným způsobem - když budeme ochotni mu věnovat svůj čas. Proto je dobré: navyknout si každé ráno se pomodlit, přečíst si z Písma, vzpomenout si na Něj ve střelných modlitbách, svěřovat se Mu se vším, co prožívám, číst duchovní četbu, chodit na mše, přijímat Jež při eucharistii, chodit na adorace, pravidelně chodit ke svátosti smíření, navštěvovat křesťanská společenství, pomáhat druhým a dělat vše, co k Němu vede. Snažit se žít s Ním. Neopomínejme děkovat mu a chválit ho. Pak ho budeme lépe znát a budeme mu více důvěřovat. Celé desatero slouží k tomu, abychom upevňovali náš vztah k Bohu. Nemůžeme křesťanskou víru brát pouze jako nějakou filozofii, ale snažit se ji žít jako vztah lásky k Bohu.

Diskuze, 40 min

Teď by měl každý možnost se vyjádřit a nechal diskuzi přirozeně se rozvinout. Snažil bych se diskuzi vést k odpovědím na níže uvedené otázky, vycházel bych z knížky *Eliase Velly Síla eucharistie*.

Otázky: Je přátelství s Bohem vždy idylické? Jak přátelství s Bohem prožívat? Jak s námi Bůh promlouvá? Co je vrcholem přátelství s Ním? (eucharistie) Dokážeme se nechat Bohem „prořezávat a očišťovat“ různými zkouškami? Jsou k něčemu potřebné?

Shrnutí, rekapitulace, závěrečná modlitba, 3 min

V závěrečné modlitbě bych Boha prosil o lásku k Němu, o pomoc a sílu, abychom dokázali žít, to co jsme se dozvěděli a dokázali o našem vztahu s Bohem svědčit i ostatním lidem skrze naše skutky. V této modlitbě bych tak shrnul to, co jsme na tomto společenství slyšeli. Nakonec bychom se pomodlili modlitbu Sláva otci i Synu i Duchu svatému...

Zdroje

hra:

<http://www.hranostaj.cz/hra1251>

otázky k diskuzi podle:

VELLA, Elias. *Síla eucharistie*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2011, 143 s. Orientace (Karmelitánské nakladatelství). ISBN 978-80-7195-520-7